

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 28/2016-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. januára 2016 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOŠŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej obchodnou spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a jeho uzneseniami sp. zn. 3 Cdo/443/2014 z 19. februára 2015 (Rvp 4655/2015), sp. zn. 3 Cdo/418/2014 z 19. januára 2015 (Rvp 4671/2015), sp. zn. 3 Cdo/229/2014 z 27. novembra 2014 (Rvp 4707/2015), sp. zn. 7 Cdo/323/2014 z 28. januára 2015 (Rvp 4708/2015), sp. zn. 8 Cdo/296/2014 z 23. februára 2015 (Rvp 4709/2015), sp. zn. 3 Cdo/454/2014 z 19. januára 2015 (Rvp 4710/2015), sp. zn. 3 Cdo/7/2015 z 12. februára 2015 (Rvp 4711/2015), sp. zn. 4 Cdo/443/2014 z 20. januára 2015 (Rvp 4712/2015), sp. zn. 3 Cdo/34/2015 z 5. februára 2015 (Rvp 4713/2015), sp. zn. 3 Cdo/511/2014 z 12. februára 2015 (Rvp 4714/2015), sp. zn. 6 Cdo/324/2014 z 18. februára 2015 (Rvp 4715/2015), sp. zn. 8 Cdo/224/2014 z 10. februára 2015 (Rvp 4716/2015), sp. zn. 8 Cdo/226/2014 z 10. februára 2015 (Rvp 4717/2015), sp. zn. 6 Cdo/353/2014 z 28. januára 2015 (Rvp 4718/2015), sp. zn. 3 Cdo/584/2014 z 19. januára 2015 (Rvp 4719/2015), sp. zn. 3 Cdo/589/2014 z 12. februára 2015 (Rvp 4720/2015), sp. zn. 8 Cdo/338/2014 z 23. februára 2015 (Rvp 4722/2015), sp. zn. 5 Cdo/363/2014 z 24. februára 2015 (Rvp 4723/2015), sp. zn. 6 Cdo/347/2014 z 28. januára 2015

(Rvp 4724/2015), sp. zn. 3 Cdo/563/2014 z 12. februára 2015 (Rvp 4725/2015), sp. zn. 6 Cdo/359/2014 z 28. januára 2015 (Rvp 4726/2015), sp. zn. 6 Cdo/391/2014 z 28. januára 2015 (Rvp 4727/2015), sp. zn. 6 Cdo/250/2014 z 28. januára 2015 (Rvp 4728/2015), sp. zn. 6 Cdo/365/2014 z 28. januára 2015 (Rvp 4729/2015), sp. zn. 8 Cdo/256/2014 z 10. februára 2015 (Rvp 4730/2015), sp. zn. 3 Cdo/16/2015 z 5. februára 2015 (Rvp 4731/2015), sp. zn. 6 Cdo/296/2014 z 28. januára 2015 (Rvp 4732/2015), sp. zn. 3 Cdo/36/2015 z 5. februára 2015 (Rvp 4733/2015), sp. zn. 5 Cdo/347/2014 zo 4. februára 2015 (Rvp 4734/2015), sp. zn. 3 Cdo/564/2014 z 19. januára 2015 (Rvp 4735/2015), sp. zn. 5 Cdo/359/2014 zo 4. februára 2015 (Rvp 4736/2015), sp. zn. 6 Cdo/23/2015 z 28. januára 2015 (Rvp 4737/2015), sp. zn. 3 Cdo/118/2015 z 2. marca 2015 (Rvp 4739/2015), sp. zn. 4 Cdo/555/2014 z 19. februára 2015 (Rvp 4740/2015), sp. zn. 3 Cdo/109/2015 z 2. marca 2015 (Rvp 4741/2015), sp. zn. 8 Cdo/332/2014 z 23. februára 2015 (Rvp 4742/2015), sp. zn. 6 Cdo/40/2015 z 18. februára 2015 (Rvp 4743/2015), sp. zn. 6 Cdo/39/2015 z 18. februára 2015 (Rvp 4744/2015), sp. zn. 6 Cdo/73/2015 z 18. februára 2015 (Rvp 4745/2015), sp. zn. 3 Cdo/59/2015 z 26. februára 2015 (Rvp 4746/2015), sp. zn. 8 Cdo/254/2014 z 10. februára 2015 (Rvp 4747/2015), sp. zn. 8 Cdo/489/2014 z 10. februára 2015 (Rvp 4748/2015), sp. zn. 8 Cdo/250/2014 z 10. februára 2015 (Rvp 4749/2015), sp. zn. 6 Cdo/1/2015 z 28. januára 2015 (Rvp 4750/2015), sp. zn. 6 Cdo/9/2015 z 28. januára 2015 (Rvp 4751/2015), sp. zn. 6 Cdo/292/2014 z 28. januára 2015 (Rvp 4752/2015), sp. zn. 6 Cdo/11/2015 z 28. januára 2015 (Rvp 4753/2015), sp. zn. 1 Cdo/232/2014 z 28. januára 2015 (Rvp 4754/2015), sp. zn. 3 Cdo/569/2014 z 12. februára 2015 (Rvp 4755/2015), sp. zn. 3 Cdo/58/2015 z 12. februára 2015 (Rvp 4756/2015), sp. zn. 6 Cdo/361/2014 z 28. januára 2015 (Rvp 4757/2015), sp. zn. 3 Cdo/117/2015 z 26. marca 2015 (Rvp 6898/2015), sp. zn. 3 Cdo/153/2015 z 12. marca 2015 (Rvp 6899/2015), sp. zn. 7 Cdo/509/2014 z 24. marca 2015 (Rvp 6900/2015), sp. zn. 6 Cdo/53/2015 z 18. februára 2015 (Rvp 6901/2015), sp. zn. 3 Cdo/238/2015 zo 7. apríla 2015 (Rvp 6902/2015), sp. zn. 2 Cdo/340/2014 z 25. februára 2015 (Rvp 6903/2015), sp. zn. 2 Cdo/341/2014 z 25. februára 2015 (Rvp 6904/2015), sp. zn. 6 Cdo/396/2014 z 28. januára 2015 (Rvp 6905/2015), sp. zn. 3 Cdo/137/2015 z 2. marca 2015 (Rvp 6906/2015),

sp. zn. 5 Cdo/379/2014 z 24. februára 2015 (Rvp 6907/2015), sp. zn. 6 Cdo/52/2015 z 18. februára 2015 (Rvp 6908/2015), sp. zn. 2 Cdo/351/2014 z 25. februára 2015 (Rvp 6909/2015), sp. zn. 8 Cdo/304/2014 z 23. februára 2015 (Rvp 6910/2015), sp. zn. 3 Cdo/456/2014 zo 17. marca 2015 (Rvp 6911/2015), sp. zn. 8 Cdo/429/2014 z 10. marca 2015 (Rvp 6912/2015), sp. zn. 5 Cdo/507/2014 z 24. marca 2015 (Rvp 6913/2015), sp. zn. 6 Cdo/85/2015 z 31. marca 2015 (Rvp 6914/2015), sp. zn. 4 Cdo/354/2014 z 25. marca 2015 (Rvp 6915/2015), sp. zn. 4 Cdo/35/2015 z 19. februára 2015 (Rvp 6916/2015), sp. zn. 5 Cdo/422/2014 z 24. marca 2015 (Rvp 6917/2015), sp. zn. 3 Cdo/208/2015 z 26. marca 2015 (Rvp 6918/2015), sp. zn. 8 Cdo/390/2014 z 10. marca 2015 (Rvp 6919/2015), sp. zn. 5 Cdo/537/2014 z 24. marca 2015 (Rvp 6920/2015), sp. zn. 5 Cdo/394/2014 z 24. marca 2015 (Rvp 6921/2015), sp. zn. 7 Cdo/419/2014 z 24. marca 2015 (Rvp 6922/2015), sp. zn. 7 Cdo/399/2014 z 24. marca 2015 (Rvp 6923/2015), sp. zn. 7 Cdo/473/2014 z 24. marca 2015 (Rvp 6924/2015), sp. zn. 3 Cdo/128/2015 z 2. marca 2015 (Rvp 6925/2015), sp. zn. 8 Cdo/436/2014 z 23. februára 2015 (Rvp 6926/2015), sp. zn. 2 Cdo/325/2014 z 25. februára 2015 (Rvp 6927/2015), sp. zn. 2 Cdo/350/2014 z 25. februára 2015 (Rvp 6928/2015), sp. zn. 8 Cdo/314/2014 z 23. februára 2015 (Rvp 6929/2015), sp. zn. 8 Cdo/324/2014 z 23. februára 2015 (Rvp 6930/2015), sp. zn. 8 Cdo/255/2014 z 23. februára 2015 (Rvp 6931/2015), sp. zn. 2 Cdo/552/2014 z 25. februára 2015 (Rvp 6932/2015), sp. zn. 7 Cdo/457/2014 z 24. marca 2015 (Rvp 6933/2015), sp. zn. 8 Cdo/320/2014 z 23. februára 2015 (Rvp 6934/2015), sp. zn. 8 Cdo/325/2014 z 23. februára 2015 (Rvp 6935/2015), sp. zn. 5 Cdo/389/2014 z 24. februára 2015 (Rvp 6936/2015), sp. zn. 2 Cdo/310/2014 z 25. februára 2015 (Rvp 6937/2015), sp. zn. 2 Cdo/345/2014 z 25. februára 2015 (Rvp 6938/2015), sp. zn. 6 Cdo/79/2015 z 26. februára 2015 (Rvp 6939/2015), sp. zn. 8 Cdo/472/2014 z 23. februára 2015 (Rvp 6940/2015), sp. zn. 6 Cdo/149/2015 z 31. marca 2015 (Rvp 6941/2015), sp. zn. 5 Cdo/14/2015 z 24. marca 2015 (Rvp 6942/2015), sp. zn. 2 Cdo/543/2014 z 31. marca 2015 (Rvp 6943/2015), sp. zn. 6 Cdo/129/2015 z 31. marca 2015 (Rvp 6944/2015), sp. zn. 3 Cdo/195/2015 z 9. apríla 2015 (Rvp 6945/2015), sp. zn. 8 Cdo/344/2014 z 23. februára 2015 (Rvp 6946/2015), sp. zn. 8 Cdo/312/2014 z 23. februára 2015 (Rvp 6947/2015), sp. zn. 2 Cdo/280/2014

z 25. februára 2015 (Rvp 6948/2015), sp. zn. 8 Cdo/316/2014 z 23. februára 2015 (Rvp 6949/2015), sp. zn. 2 Cdo/295/2014 z 25. februára 2015 (Rvp 6950/2015), sp. zn. 2 Cdo/331/2014 z 25. februára 2015 (Rvp 6951/2015), sp. zn. 6 Cdo/81/2015 z 26. februára 2015 (Rvp 6952/2015), sp. zn. 3 Cdo/17/2015 z 26. februára 2015 (Rvp 6953/2015), sp. zn. 6 Cdo/390/2014 z 18. februára 2015 (Rvp 6954/2015), sp. zn. 6 Cdo/280/2014 z 18. februára 2015 (Rvp 6955/2015), sp. zn. 8 Cdo/315/2014 z 23. februára 2015 (Rvp 6956/2015), sp. zn. 8 Cdo/305/2014 z 23. februára 2015 (Rvp 6957/2015), sp. zn. 6 Cdo/360/2014 z 18. februára 2015 (Rvp 6958/2015), sp. zn. 5 Cdo/552/2014 z 24. marca 2015 (Rvp 6959/2015), sp. zn. 3 Cdo/198/2015 z 26. marca 2015 (Rvp 6960/2015), sp. zn. 5 Cdo/579/2014 z 24. marca 2015 (Rvp 6961/2015), sp. zn. 8 Cdo/430/2014 z 10. marca 2015 (Rvp 6962/2015), sp. zn. 3 Cdo/124/2015 zo 17. marca 2015 (Rvp 6963/2015), sp. zn. 3 Cdo/61/2015 z 12. marca 2015 (Rvp 6964/2015), sp. zn. 8 Cdo/17/2015 z 10. marca 2015 (Rvp 6965/2015), sp. zn. 3 Cdo/167/2015 zo 17. marca 2015 (Rvp 6966/2015), sp. zn. 8 Cdo/451/2014 z 10. marca 2015 (Rvp 6967/2015), sp. zn. 2 Cdo/270/2014 z 25. februára 2015 (Rvp 6968/2015), sp. zn. 6 Cdo/77/2015 z 26. februára 2015 (Rvp 6969/2015), sp. zn. 5 Cdo/587/2014 z 24. marca 2015 (Rvp 9443/2015), sp. zn. 8 Cdo/257/2015 z 3. júna 2015 (Rvp 9444/2015), sp. zn. 2 Cdo/258/2014 z 30. apríla 2015 (Rvp 9445/2015), sp. zn. 2 Cdo/584/2014 z 30. apríla 2015 (Rvp 9446/2015), sp. zn. 4 Cdo/257/2015 z 11. mája 2015 (Rvp 9447/2015), sp. zn. 4 Cdo/585/2014 z 11. mája 2015 (Rvp 9448/2015), sp. zn. 1 Cdo/218/2014 z 30. marca 2015 (Rvp 9449/2015), sp. zn. 8 Cdo/127/2015 z 15. apríla 2015 (Rvp 9450/2015), sp. zn. 8 Cdo/499/2014 z 15. apríla 2015 (Rvp 9451/2015), sp. zn. 6 Cdo/352/2014 z 31. marca 2015 (Rvp 9452/2015), sp. zn. 3 Cdo/334/2015 z 26. mája 2015 (Rvp 9453/2015), sp. zn. 3 Cdo/335/2015 z 26. mája 2015 (Rvp 9454/2015), sp. zn. 7 Cdo/608/2014 z 19. mája 2015 (Rvp 9455/2015), sp. zn. 8 Cdo/126/2015 z 28. apríla 2015 (Rvp 9456/2015), sp. zn. 5 Cdo/41/2015 z 27. apríla 2015 (Rvp 9457/2015), sp. zn. 4 Cdo/428/2014 z 25. marca 2015 (Rvp 9458/2015), sp. zn. 3 Cdo/127/2015 z 26. marca 2015 (Rvp 9459/2015), sp. zn. 3 Cdo/307/2015 z 26. mája 2015 (Rvp 9460/2015), sp. zn. 7 Cdo/493/2014 z 24. marca 2015 (Rvp 9461/2015), sp. zn. 3 Cdo/207/2015 z 26. marca 2015

(Rvp 9462/2015), sp. zn. 6 Cdo/191/2015 z 26. mája 2015 (Rvp 9463/2015), sp. zn. 8 Cdo/288/2015 z 13. mája 2015 (Rvp 9464/2015), sp. zn. 4 Cdo/392/2014 z 23. apríla 2015 (Rvp 9465/2015), sp. zn. 6 Cdo/140/2015 z 31. marca 2015 (Rvp 9466/2015), sp. zn. 6 Cdo/229/2015 z 26. mája 2015 (Rvp 9467/2015), sp. zn. 3 Cdo/2/2015 zo 14. mája 2015 (Rvp 9468/2015), sp. zn. 8 Cdo/112/2015 z 28. apríla 2015 (Rvp 9469/2015), sp. zn. 2 Cdo/9/2015 z 29. apríla 2015 (Rvp 9470/2015), sp. zn. 3 Cdo/261/2015 z 26. mája 2015 (Rvp 9471/2015), sp. zn. 8 Cdo/240/2015 z 13. mája 2015 (Rvp 9472/2015), sp. zn. 4 Cdo/239/2015 z 11. mája 2015 (Rvp 9473/2015), sp. zn. 6 Cdo/185/2015 z 29. apríla 2015 (Rvp 9474/2015), sp. zn. 3 Cdo/278/2015 z 27. apríla 2015 (Rvp 9475/2015), sp. zn. 3 Cdo/178/2015 zo 7. apríla 2015 (Rvp 9476/2015), sp. zn. 2 Cdo/296/2014 z 30. apríla 2015 (Rvp 9477/2015), sp. zn. 3 Cdo/347/2015 z 26. mája 2015 (Rvp 9478/2015), sp. zn. 2 Cdo/11/2015 z 29. apríla 2015 (Rvp 9479/2015), sp. zn. 8 Cdo/120/2015 z 13. mája 2015 (Rvp 9480/2015), sp. zn. 2 Cdo/572/2014 z 27. mája 2015 (Rvp 9481/2015), sp. zn. 3 Cdo/313/2015 z 26. mája 2015 (Rvp 9482/2015), sp. zn. 3 Cdo/312/2015 z 26. mája 2015 (Rvp 9483/2015), sp. zn. 3 Cdo/115/2015 zo 14. mája 2015 (Rvp 9484/2015), sp. zn. 4 Cdo/366/2014 z 11. mája 2015 (Rvp 9485/2015), sp. zn. 6 Cdo/221/2015 z 26. mája 2015 (Rvp 9486/2015), sp. zn. 4 Cdo/535/2014 z 11. mája 2015 (Rvp 9487/2015), sp. zn. 7 Cdo/456/2014 z 15. apríla 2015 (Rvp 9488/2015), sp. zn. 3 Cdo/346/2015 z 26. mája 2015 (Rvp 9489/2015), sp. zn. 8 Cdo/263/2015 z 13. mája 2015 (Rvp 9490/2015), sp. zn. 4 Cdo/573/2014 z 23. apríla 2015 (Rvp 9491/2015), sp. zn. 7 Cdo/538/2014 z 28. apríla 2015 (Rvp 9492/2015), sp. zn. 8 Cdo/123/2015 z 13. mája 2015 (Rvp 9493/2015), sp. zn. 3 Cdo/112/2015 zo 14. mája 2015 (Rvp 9494/2015), sp. zn. 4 Cdo/574/2014 z 23. apríla 2015 (Rvp 9495/2015), sp. zn. 1 Cdo/318/2014 z 30. marca 2015 (Rvp 9496/2015), sp. zn. 5 Cdo/12/2015 z 27. apríla 2015 (Rvp 9497/2015), sp. zn. 5 Cdo/72/2015 z 27. apríla 2015 (Rvp 9498/2015), sp. zn. 5 Cdo/490/2014 z 27. apríla 2015 (Rvp 9499/2015), sp. zn. 8 Cdo/118/2015 z 28. apríla 2015 (Rvp 9500/2015), sp. zn. 8 Cdo/124/2015 z 28. apríla 2015 (Rvp 9501/2015), sp. zn. 1 Cdo/294/2014 z 30. marca 2015 (Rvp 9502/2015), sp. zn. 8 Cdo/116/2015 z 28. apríla 2015 (Rvp 9503/2015), sp. zn. 5 Cdo/61/2015

z 27. apríla 2015 (Rvp 9504/2015), sp. zn. 8 Cdo/121/2015 z 28. apríla 2015 (Rvp 9505/2015), sp. zn. 4 Cdo/379/2014 z 25. marca 2015 (Rvp 9506/2015), sp. zn. 8 Cdo/108/2015 z 28. apríla 2015 (Rvp 9507/2015), sp. zn. 5 Cdo/1/2015 z 27. apríla 2015 (Rvp 9508/2015), sp. zn. 4 Cdo/109/2015 z 25. marca 2015 (Rvp 9509/2015), sp. zn. 5 Cdo/511/2014 z 27. apríla 2015 (Rvp 9510/2015), sp. zn. 5 Cdo/513/2014 z 24. marca 2015 (Rvp 9511/2015), sp. zn. 5 Cdo/571/2014 z 27. apríla 2015 (Rvp 9512/2015), sp. zn. 4 Cdo/362/2014 z 25. marca 2015 (Rvp 9513/2015), sp. zn. 8 Cdo/4/2015 z 15. apríla 2015 (Rvp 9514/2015), sp. zn. 3 Cdo/185/2015 z 9. apríla 2015 (Rvp 9515/2015), sp. zn. 5 Cdo/512/2014 z 24. marca 2015 (Rvp 9516/2015), sp. zn. 6 Cdo/384/2014 z 31. marca 2015 (Rvp 9517/2015), sp. zn. 7 Cdo/503/2014 z 24. marca 2015 (Rvp 9518/2015), sp. zn. 4 Cdo/314/2014 z 25. marca 2015 (Rvp 9519/2015), sp. zn. 4 Cdo/402/2014 z 25. marca 2015 (Rvp 9520/2015), sp. zn. 3 Cdo/35/2015 z 9. apríla 2015 (Rvp 9521/2015), sp. zn. 5 Cdo/551/2014 z 27. apríla 2015 (Rvp 9522/2015), sp. zn. 6 Cdo/368/2014 z 21. apríla 2015 (Rvp 9523/2015), sp. zn. 4 Cdo/180/2015 z 23. apríla 2015 (Rvp 9524/2015), sp. zn. 6 Cdo/127/2015 z 31. marca 2015 (Rvp 9525/2015), sp. zn. 6 Cdo/195/2015 z 29. apríla 2015 (Rvp 9526/2015), sp. zn. 5 Cdo/60/2015 z 27. apríla 2015 (Rvp 9527/2015), sp. zn. 8 Cdo/115/2015 z 13. mája 2015 (Rvp 9528/2015), sp. zn. 3 Cdo/162/2015 zo 14. mája 2015 (Rvp 9529/2015), sp. zn. 4 Cdo/79/2015 z 25. marca 2015 (Rvp 9530/2015), sp. zn. 6 Cdo/107/2015 z 31. marca 2015 (Rvp 9531/2015), sp. zn. 1 Cdo/305/2013 z 21. apríla 2015 (Rvp 9532/2015), sp. zn. 7 Cdo/576/2014 z 19. mája 2015 (Rvp 9533/2015), sp. zn. 3 Cdo/281/2015 zo 14. mája 2015 (Rvp 9534/2015), sp. zn. 4 Cdo/570/2014 z 23. apríla 2015 (Rvp 9535/2015), sp. zn. 8 Cdo/130/2015 z 13. mája 2015 (Rvp 9536/2015), sp. zn. 8 Cdo/129/2015 z 13. mája 2015 (Rvp 9537/2015), sp. zn. 8 Cdo/281/2015 z 13. mája 2015 (Rvp 9538/2015), sp. zn. 2 Cdo/189/2015 z 30. apríla 2015 (Rvp 9539/2015), sp. zn. 3 Cdo/318/2015 zo 14. mája 2015 (Rvp 9540/2015), sp. zn. 8 Cdo/208/2015 z 13. mája 2015 (Rvp 9541/2015), sp. zn. 2 Cdo/208/2014 z 31. marca 2015 (Rvp 9542/2015), sp. zn. 1 Cdo/266/2014 z 30. marca 2015 (Rvp 9543/2015), sp. zn. 1 Cdo/264/2014 z 30. marca 2015 (Rvp 9544/2015), sp. zn. 1 Cdo/292/2014 z 30. marca 2015

(Rvp 9545/2015), sp. zn. 6 Cdo/348/2014 z 31. marca 2015 (Rvp 9546/2015), sp. zn. 5 Cdo/35/2015 z 27. apríla 2015 (Rvp 9547/2015) a sp. zn. 8 Cdo/128/2015 z 28. apríla 2015 (Rvp 9548/2015) a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 4655/2015, Rvp 4671/2015, Rvp 4707/2015, Rvp 4708/2015, Rvp 4709/2015, Rvp 4710/2015, Rvp 4711/2015, Rvp 4712/2015, Rvp 4713/2015, Rvp 4714/2015, Rvp 4715/2015, Rvp 4716/2015, Rvp 4717/2015, Rvp 4718/2015, Rvp 4719/2015, Rvp 4720/2015, Rvp 4722/2015, Rvp 4723/2015, Rvp 4724/2015, Rvp 4725/2015, Rvp 4726/2015, Rvp 4727/2015, Rvp 4728/2015, Rvp 4729/2015, Rvp 4730/2015, Rvp 4731/2015, Rvp 4732/2015, Rvp 4733/2015, Rvp 4734/2015, Rvp 4735/2015, Rvp 4736/2015, Rvp 4737/2015, Rvp 4739/2015, Rvp 4740/2015, Rvp 4741/2015, Rvp 4742/2015, Rvp 4743/2015, Rvp 4744/2015, Rvp 4745/2015, Rvp 4746/2015, Rvp 4747/2015, Rvp 4748/2015, Rvp 4749/2015, Rvp 4750/2015, Rvp 4751/2015, Rvp 4752/2015, Rvp 4753/2015, Rvp 4754/2015, Rvp 4755/2015, Rvp 4756/2015, Rvp 4757/2015, Rvp 6898/2015, Rvp 6899/2015, Rvp 6900/2015, Rvp 6901/2015, Rvp 6902/2015, Rvp 6903/2015, Rvp 6904/2015, Rvp 6905/2015, Rvp 6906/2015, Rvp 6907/2015, Rvp 6908/2015, Rvp 6909/2015, Rvp 6910/2015, Rvp 6911/2015, Rvp 6912/2015, Rvp 6913/2015, Rvp 6914/2015, Rvp 6915/2015, Rvp 6916/2015, Rvp 6917/2015, Rvp 6918/2015, Rvp 6919/2015, Rvp 6920/2015, Rvp 6921/2015, Rvp 6922/2015, Rvp 6923/2015, Rvp 6924/2015, Rvp 6925/2015, Rvp 6926/2015, Rvp 6927/2015, Rvp 6928/2015, Rvp 6929/2015, Rvp 6930/2015, Rvp 6931/2015, Rvp 6932/2015, Rvp 6933/2015, Rvp 6934/2015, Rvp 6935/2015, Rvp 6936/2015, Rvp 6937/2015, Rvp 6938/2015, Rvp 6939/2015, Rvp 6940/2015, Rvp 6941/2015, Rvp 6942/2015, Rvp 6943/2015, Rvp 6944/2015, Rvp 6945/2015, Rvp 6946/2015, Rvp 6947/2015, Rvp 6948/2015, Rvp 6949/2015, Rvp 6950/2015, Rvp 6951/2015, Rvp 6952/2015, Rvp 6953/2015, Rvp 6954/2015, Rvp 6955/2015, Rvp 6956/2015, Rvp 6957/2015, Rvp 6958/2015, Rvp 6959/2015, Rvp 6960/2015, Rvp 6961/2015, Rvp 6962/2015, Rvp 6963/2015, Rvp 6964/2015, Rvp 6965/2015, Rvp 6966/2015,

Rvp 6967/2015, Rvp 6968/2015, Rvp 6969/2015, Rvp 9443/2015, Rvp 9444/2015,
Rvp 9445/2015, Rvp 9446/2015, Rvp 9447/2015, Rvp 9448/2015, Rvp 9449/2015,
Rvp 9450/2015, Rvp 9451/2015, Rvp 9452/2015, Rvp 9453/2015, Rvp 9454/2015,
Rvp 9455/2015, Rvp 9456/2015, Rvp 9457/2015, Rvp 9458/2015, Rvp 9459/2015,
Rvp 9460/2015, Rvp 9461/2015, Rvp 9462/2015, Rvp 9463/2015, Rvp 9464/2015,
Rvp 9465/2015, Rvp 9466/2015, Rvp 9467/2015, Rvp 9468/2015, Rvp 9469/2015,
Rvp 9470/2015, Rvp 9471/2015, Rvp 9472/2015, Rvp 9473/2015, Rvp 9474/2015,
Rvp 9475/2015, Rvp 9476/2015, Rvp 9477/2015, Rvp 9478/2015, Rvp 9479/2015,
Rvp 9480/2015, Rvp 9481/2015, Rvp 9482/2015, Rvp 9483/2015, Rvp 9484/2015,
Rvp 9485/2015, Rvp 9486/2015, Rvp 9487/2015, Rvp 9488/2015, Rvp 9489/2015,
Rvp 9490/2015, Rvp 9491/2015, Rvp 9492/2015, Rvp 9493/2015, Rvp 9494/2015,
Rvp 9495/2015, Rvp 9496/2015, Rvp 9497/2015, Rvp 9498/2015, Rvp 9499/2015,
Rvp 9500/2015, Rvp 9501/2015, Rvp 9502/2015, Rvp 9503/2015, Rvp 9504/2015,
Rvp 9505/2015, Rvp 9506/2015, Rvp 9507/2015, Rvp 9508/2015, Rvp 9509/2015,
Rvp 9510/2015, Rvp 9511/2015, Rvp 9512/2015, Rvp 9513/2015, Rvp 9514/2015,
Rvp 9515/2015, Rvp 9516/2015, Rvp 9517/2015, Rvp 9518/2015, Rvp 9519/2015,
Rvp 9520/2015, Rvp 9521/2015, Rvp 9522/2015, Rvp 9523/2015, Rvp 9524/2015,
Rvp 9525/2015, Rvp 9526/2015, Rvp 9527/2015, Rvp 9528/2015, Rvp 9529/2015,
Rvp 9530/2015, Rvp 9531/2015, Rvp 9532/2015, Rvp 9533/2015, Rvp 9534/2015,
Rvp 9535/2015, Rvp 9536/2015, Rvp 9537/2015, Rvp 9538/2015, Rvp 9539/2015,
Rvp 9540/2015, Rvp 9541/2015, Rvp 9542/2015, Rvp 9543/2015, Rvp 9544/2015,
Rvp 9545/2015, Rvp 9546/2015, Rvp 9547/2015 a sp. zn. Rvp 9548/2015 s p á j a na
spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 28/2016.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOŠŤ, s. r. o., o d m i e t a ako
zjavne neopodstatnené.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 2. apríla 2015, 18. mája 2015 a 29. júna 2015 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) a uzneseniami označenými v záhlaví tohto rozhodnutia (ďalej len „napadnuté konania“ a „napadnuté uznesenia“).

Zo sťažností vyplýva, že sťažovateľka doručila Okresnému súdu Žiar nad Hronom, Okresnému súdu Žilina, Okresnému súdu Trenčín, Okresnému súdu Čadca, Okresnému súdu Dolný Kubín, Okresnému súdu Liptovský Mikuláš, Okresnému súdu Martin, Okresnému súdu Ružomberok, Okresnému súdu Rimavská Sobota, Okresnému súdu Bratislava III, Okresnému súdu Bratislava II, Okresnému súdu Prievidza, Okresnému súdu Revúca, Okresnému súdu Banská Bystrica, Okresnému súdu Nitra a Okresnému súdu Bánovce nad Bebravou (ďalej len „okresné súdy“) žaloby o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy (ďalej len „žaloby o náhradu škody“), ktorými sa proti Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, domáha svojich nárokov podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Po tom, ako okresné súdy vo veciach meritórne rozhodli, podala sťažovateľka odvolania proti nimi vydaným rozsudkom, na základe čoho jej bola v sťažnostiach špecifikovanými uzneseniami (ďalej len „uznesenia okresných súdov“) uložená povinnosť *„zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa... vo výške 20 €“* podľa položky 7a *Sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“)*. S uložením poplatkovej

povinnosti sťažovateľka nesúhlasila a proti uzneseniam okresných súdov podala odvolania, v ktorých poukázala na to, že právna úprava účinná v čase podania žalôb takúto povinnosť neobsahovala, ako aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 4 Cdo/39/2007 z 29. marca 2007, z ktorého vyplýva, že za súdne konania, ktoré nie sú uvedené v Sadzobníku súdnych poplatkov, sa súdne poplatky nevyberajú, pričom analogické určenie ich výšky neprichádza do úvahy. Vzhľadom na to, že príslušné krajské sudy svojimi uzneseniami potvrdili uznesenia okresných súdov ako vecne správne, podala sťažovateľka proti ich rozhodnutiam dovolania, v ktorých namietala, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, čo predstavuje dovolací dôvod podľa § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“). O dovolaniach sťažovateľky rozhodol najvyšší súd napadnutými uzneseniami tak, že ich odmietol ako procesne neprípustné s tým, že ide o dovolania „podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania v tej istej veci dovolateľky...“, preto sa „s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne“.

Sťažovateľka v sťažnostiach opätovne tvrdí, že poplatková povinnosť jej bola uložená v rozpore so zákonom o súdnych poplatkoch a „*takéto konanie zo strany súdu predstavuje zásah do základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd*“. Okrem toho, že napadnuté uznesenia trpia nedostatkom riadneho odôvodnenia, možno ich, podľa názoru sťažovateľky, považovať aj za rozhodnutia „*absolútne prekvapivé*“, pretože popierajú „*doterajšiu konštantnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky*“.

V nadväznosti na uvedené sťažovateľka žiada, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým postupom a napadnutými uzneseniami najvyššieho súdu, zruší napadnuté uznesenia a veci vráti najvyššiemu súdu na ďalšie konanie a sťažovateľke prizná primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom najvyššieho súdu v napadnutých konaniach a jeho napadnutými uzneseniami.

1. K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 4655/2015, Rvp 4671/2015, Rvp 4707/2015, Rvp 4708/2015, Rvp 4709/2015, Rvp 4710/2015, Rvp 4711/2015, Rvp 4712/2015, Rvp 4713/2015, Rvp 4714/2015, Rvp 4715/2015, Rvp 4716/2015, Rvp 4717/2015, Rvp 4718/2015, Rvp 4719/2015, Rvp 4720/2015, Rvp 4722/2015, Rvp 4723/2015, Rvp 4724/2015, Rvp 4725/2015, Rvp 4726/2015, Rvp 4727/2015, Rvp 4728/2015, Rvp 4729/2015, Rvp 4730/2015, Rvp 4731/2015, Rvp 4732/2015, Rvp 4733/2015, Rvp 4734/2015, Rvp 4735/2015, Rvp 4736/2015, Rvp 4737/2015, Rvp 4739/2015, Rvp 4740/2015, Rvp 4741/2015, Rvp 4742/2015, Rvp 4743/2015, Rvp 4744/2015, Rvp 4745/2015, Rvp 4746/2015, Rvp 4747/2015, Rvp 4748/2015, Rvp 4749/2015, Rvp 4750/2015, Rvp 4751/2015, Rvp 4752/2015, Rvp 4753/2015, Rvp 4754/2015, Rvp 4755/2015, Rvp 4756/2015, Rvp 4757/2015, Rvp 6898/2015, Rvp 6899/2015, Rvp 6900/2015, Rvp 6901/2015, Rvp 6902/2015, Rvp 6903/2015, Rvp 6904/2015, Rvp 6905/2015, Rvp 6906/2015, Rvp 6907/2015, Rvp 6908/2015, Rvp 6909/2015, Rvp 6910/2015, Rvp 6911/2015, Rvp 6912/2015, Rvp 6913/2015, Rvp 6914/2015, Rvp 6915/2015, Rvp 6916/2015, Rvp 6917/2015, Rvp 6918/2015, Rvp 6919/2015, Rvp 6920/2015, Rvp 6921/2015, Rvp 6922/2015, Rvp 6923/2015, Rvp 6924/2015, Rvp 6925/2015, Rvp 6926/2015, Rvp 6927/2015, Rvp 6928/2015, Rvp 6929/2015, Rvp 6930/2015, Rvp 6931/2015, Rvp 6932/2015, Rvp 6933/2015, Rvp 6934/2015, Rvp 6935/2015, Rvp 6936/2015, Rvp 6937/2015, Rvp 6938/2015, Rvp 6939/2015, Rvp 6940/2015, Rvp 6941/2015, Rvp 6942/2015, Rvp 6943/2015, Rvp 6944/2015, Rvp 6945/2015, Rvp 6946/2015, Rvp 6947/2015, Rvp 6948/2015, Rvp 6949/2015, Rvp 6950/2015, Rvp 6951/2015, Rvp 6952/2015, Rvp 6953/2015, Rvp 6954/2015, Rvp 6955/2015, Rvp 6956/2015,

Rvp 6957/2015, Rvp 6958/2015, Rvp 6959/2015, Rvp 6960/2015, Rvp 6961/2015,
Rvp 6962/2015, Rvp 6963/2015, Rvp 6964/2015, Rvp 6965/2015, Rvp 6966/2015,
Rvp 6967/2015, Rvp 6968/2015, Rvp 6969/2015, Rvp 9443/2015, Rvp 9444/2015,
Rvp 9445/2015, Rvp 9446/2015, Rvp 9447/2015, Rvp 9448/2015, Rvp 9449/2015,
Rvp 9450/2015, Rvp 9451/2015, Rvp 9452/2015, Rvp 9453/2015, Rvp 9454/2015,
Rvp 9455/2015, Rvp 9456/2015, Rvp 9457/2015, Rvp 9458/2015, Rvp 9459/2015,
Rvp 9460/2015, Rvp 9461/2015, Rvp 9462/2015, Rvp 9463/2015, Rvp 9464/2015,
Rvp 9465/2015, Rvp 9466/2015, Rvp 9467/2015, Rvp 9468/2015, Rvp 9469/2015,
Rvp 9470/2015, Rvp 9471/2015, Rvp 9472/2015, Rvp 9473/2015, Rvp 9474/2015,
Rvp 9475/2015, Rvp 9476/2015, Rvp 9477/2015, Rvp 9478/2015, Rvp 9479/2015,
Rvp 9480/2015, Rvp 9481/2015, Rvp 9482/2015, Rvp 9483/2015, Rvp 9484/2015,
Rvp 9485/2015, Rvp 9486/2015, Rvp 9487/2015, Rvp 9488/2015, Rvp 9489/2015,
Rvp 9490/2015, Rvp 9491/2015, Rvp 9492/2015, Rvp 9493/2015, Rvp 9494/2015,
Rvp 9495/2015, Rvp 9496/2015, Rvp 9497/2015, Rvp 9498/2015, Rvp 9499/2015,
Rvp 9500/2015, Rvp 9501/2015, Rvp 9502/2015, Rvp 9503/2015, Rvp 9504/2015,
Rvp 9505/2015, Rvp 9506/2015, Rvp 9507/2015, Rvp 9508/2015, Rvp 9509/2015,
Rvp 9510/2015, Rvp 9511/2015, Rvp 9512/2015, Rvp 9513/2015, Rvp 9514/2015,
Rvp 9515/2015, Rvp 9516/2015, Rvp 9517/2015, Rvp 9518/2015, Rvp 9519/2015,
Rvp 9520/2015, Rvp 9521/2015, Rvp 9522/2015, Rvp 9523/2015, Rvp 9524/2015,
Rvp 9525/2015, Rvp 9526/2015, Rvp 9527/2015, Rvp 9528/2015, Rvp 9529/2015,
Rvp 9530/2015, Rvp 9531/2015, Rvp 9532/2015, Rvp 9533/2015, Rvp 9534/2015,
Rvp 9535/2015, Rvp 9536/2015, Rvp 9537/2015, Rvp 9538/2015, Rvp 9539/2015,
Rvp 9540/2015, Rvp 9541/2015, Rvp 9542/2015, Rvp 9543/2015, Rvp 9544/2015,
Rvp 9545/2015, Rvp 9546/2015, Rvp 9547/2015 a sp. zn. Rvp 9548/2015, z ktorých
vyplýva ich právna a skutková súvislosť, a prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky
a najvyššieho súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac
citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

2. K namietanému porušeniu označených práv postupom a uzneseniami najvyššieho súdu

Podľa čl. 142 ods. 1 ústavy súdy rozhodujú v občianskoprávných a trestnoprávných veciach; súdy preskúmavajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Z uvedeného ústavného vymedzenia postavenia a kompetencií všeobecných súdov a ústavného súdu v Slovenskej republike vyplýva, že preskúmavanie zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosti rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci patrí do právomoci všeobecných súdov. Ústavný súd nie je súdom vyššej inštancie rozhodujúcim o opravných prostriedkoch v rámci sústavy všeobecných súdov. V zásade preto nie je oprávnený posudzovať správnosť skutkových a právnych názorov všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov v konkrétnom prípade viedli k rozhodnutiu (obdobne napr. III. ÚS 78/07, IV. ÚS 27/2010). Úlohou ústavného súdu nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov (II. ÚS 193/2010).

Do právomoci ústavného súdu v konaní podľa čl. 127 ústavy však patrí kontrola zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Skutkové a právne závery súdu môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (m. m. I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02, III. ÚS 271/05, III. ÚS 153/07).

Ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 378/08) ďalej pripomína, že napadnuté rozhodnutie posudzuje iba z hľadiska kritérií ústavných predpisov a nimi garantovaných základných práv a slobôd. Vzhľadom na to nie je jeho úlohou

do detailov preskúmať prípad z pozície v okolnostiach prípadu aplikovaných právnych noriem ani opätovne podrobiť revízii napadnutý rozsudok so zámerom „vylepšiť“ jeho odôvodnenie, prípadne zostaviť zoznam eventualitynych pochybení najvyššieho súdu, ak tieto nemajú takú relevanciu, ktorá by mohla spochybníť konformitu záverov napadnutého rozsudku s ústavou (IV. ÚS 270/09, IV. ÚS 27/2010).

Za zjavne neopodstatnenú možno považovať sťažnosť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu alebo jeho rozhodnutím nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu verejnej moci alebo jeho rozhodnutím a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. O zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide preto vtedy, ak pri jej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (napr. rozhodnutia I. ÚS 140/03, IV. ÚS 166/04, IV. ÚS 136/05, II. ÚS 98/06, III. ÚS 198/07, IV. ÚS 27/2010).

O zjavnú neodôvodnenosť alebo arbitrárnosť súdneho rozhodnutia v súvislosti s právnym posúdením ide spravidla vtedy, ak ústavný súd zistí takú interpretáciu a aplikáciu právnej normy zo strany súdu, ktorá zásadne popiera účel a význam aplikovanej právnej normy, alebo ak dôvody, na ktorých je založené súdne rozhodnutie, absentujú, sú zjavne protirečivé alebo popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky, prípadne ak sú tieto dôvody zjavne jednostranné a v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti (III. ÚS 305/08, IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06).

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde...

Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo... prejednaná... súdom..., ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch...

Podstata základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy spočíva v tom, že každý sa môže domáhať ochrany svojich práv na súde. Tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktorú tento článok ústavy o základnom práve na súdnu ochranu vykonáva (čl. 46 ods. 4 ústavy v spojení s čl. 51 ústavy). Do obsahu základného práva na súdnu a inú právnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon (IV. ÚS 77/02). Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy, ktorý predpokladá použitie ústavne súladne interpretovanej platnej a účinnej normy na zistený stav veci.

Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech (nevyhovenie návrhu) v konaní pred všeobecným súdom (napr. I. ÚS 8/96, III. ÚS 197/02, III. ÚS 284/08). Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia (po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení) skutkový stav a po použití relevantných právnych noriem vo veci rozhodnú za predpokladu, že skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a že neboli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces.

Zo sťažností a z ich príloh vyplýva, že okresné súdy svojimi rozhodnutiami uložili sťažovateľke „zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa... vo výške 20 €“ podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, čo príslušné krajské súdy svojimi rozhodnutiami ako vecne správne potvrdili. Proti rozhodnutiam príslušných krajských súdov podala sťažovateľka dovolania podľa § 237 písm. f) OSP, ktoré najvyšší súd napadnutými uzneseniami odmietol ako procesne neprípustné, pretože v napadnutých konaniach sa nepotvrdila existencia procesnej vady tvrdenej sťažovateľkou,

nevyšli najavo iné vady uvedené v § 237 OSP a prípustnosť podaných dovolaní nevyplývajú ani z § 239 OSP.

Ústavný súd konštatuje, že takéto odôvodnenie napadnutých uznesení najvyššieho súdu nemožno považovať za arbitrárne, či dokonca zjavne svojvoľné, ako to vidí sťažovateľka. Nie je úlohou ústavného súdu v konaní o sťažnosti rozvíjať, prípadne potvrdzovať správnosť právnych záverov najvyššieho súdu. V súlade so sebaobmedzovaním vlastných zásahov do rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, ktoré sú rovnako povolané chrániť základné práva a slobody, ústavný súd konštatuje, že v napadnutých uzneseniach najvyššieho súdu nevzhliadol žiadnu skutočnosť, ktorá by mala alebo mohla mať za následok porušenie označených práv sťažovateľky. Napadnuté uznesenia najvyššieho súdu sú náležite odôvodnené, ich záverom nechýba predchádzajúca logická interpretácia príslušných právnych noriem a nemožno ich považovať za zjavne svojvoľné.

Ústavný súd nezistil, že by najvyšší súd v napadnutých uzneseniach použil takú interpretáciu a aplikáciu právnych noriem, ktorá zásadne popiera účel a význam aplikovanej právnej normy. Rovnako nezistil, že by dôvody, na ktorých sú založené súdne rozhodnutia, absentovali, boli zjavne protirečivými alebo popierali pravidlá formálnej alebo právnej logiky a závery najvyššieho súdu nie sú zjavne jednostranné a ani v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti.

Základné právo na súdnu ochranu uvedené v čl. 46 ods. 1 ústavy neznamená právo na úspech v konaní pred súdom (II. ÚS 4/94, I. ÚS 40/95). Ústavno-súdna korekcia rozhodovacej činnosti všeobecných súdov v prípade sťažovateľky by teda bola možná len v tých prípadoch, ak by konanie a rozhodnutie všeobecného súdu priamo zasahovalo do práva na súdnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy). K porušeniu ústavou garantovaného práva na súdnu ochranu, resp. analogického práva na spravodlivý proces podľa dohovoru by mohlo dôjsť rozhodnutím všeobecného súdu nielen tým, keby tento fakticky odňal možnosť komukoľvek domáhať sa alebo brániť svoje právo na všeobecnom súde (napr. II. ÚS 8/2001), ale aj tým, keby tento súd rozhodol arbitrárne, bez náležitého odôvodnenia svojho rozhodnutia (napr. I. ÚS 241/07), alebo vtedy, ak by sa pri výklade

a aplikácii zákonného predpisu natoľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (napr. III. ÚS 264/05). Ústavný súd nezistil žiadnu z týchto ani inú tu výslovne neuvedenú skutočnosť, ktorá by napadnuté rozhodnutia najvyššieho súdu robila ústavne neakceptovateľnými, a teda vyžadujúcimi ústavno-súdnu korekciu z dôvodu zásahu do základného práva sťažovateľky na súdnu ochranu, resp. spravodlivé súdne konanie.

Ústavný súd konštatuje, že je nepochybné, že povinnosťou najvyššieho súdu bolo v predmetných veciach skúmať, či sú splnené všetky zákonné podmienky pre prípustnosť dovolaní podaných sťažovateľkou. Sťažovateľka, ktorá bola kvalifikovane zastúpená v konaní pred všeobecnými súdmi, vo svojich sťažnostiach neuviedla žiadnu skutočnosť, na základe ktorej by bolo možné usudzovať, že napadnuté uznesenia najvyššieho súdu sú postihnuté takými nedostatkami, ktoré by odôvodňovali záver o ich zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti a v konečnom dôsledku o porušení označených práv sťažovateľky, tak ako to tvrdila vo svojej sťažnosti. Skutočnosť, že najvyšší súd kvalifikoval dovolania sťažovateľky ako neprípustné a že pritom vyslovil právny názor, s ktorým sa sťažovateľka nestotožňuje, nemôže sama osebe viesť k záveru o porušení práva na súdnu ochranu a na spravodlivé súdne konanie podľa označeného článku ústavy a dohovoru.

Sťažovateľka v sťažnostiach tiež poukázala aj na rozdielnosť prístupu najvyššieho súdu k rozhodovaniu v obdobných veciach.

Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína svoj právny názor, podľa ktorého právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v rozhodnutiach vo veci samej nemajú charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky, napriek tomu protichodné právne závery vyslovené v analogických prípadoch neprispievajú k naplneniu hlavného účelu princípu právnej istoty ani k dôvere v spravodlivé súdne konanie (obdobne napr. IV. ÚS 49/06, III. ÚS 300/06).

Z rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva *Beian v. Rumunsko* (č. 1) zo 6. decembra 2007 vyplýva, že rozdielna judikatúra v skutkovo rovnakých, prípadne podobných veciach je prirodzenou súčasťou vnútroštátneho súdneho systému (v zásade každého súdneho systému, ktorý nie je založený na precedensoch ako prameňoch práva). K rozdielnej judikatúre prirodzene dochádza aj na úrovni najvyššej súdnej inštalácie. Z hľadiska princípu právnej istoty je ale dôležité, aby najvyššia súdna inštalácia pôsobila ako regulátor konfliktov judikatúry a aby uplatňovala mechanizmus, ktorý zjednotí rozdielne právne názory súdov v skutkovo rovnakých alebo podobných veciach.

Ústavný súd vo vzťahu k tejto námietke sťažovateľky považuje za potrebné zopakovať svoj ustálený právny názor, podľa ktorého mu neprislúcha zjednocovať in abstracto judikatúru všeobecných súdov, a suplovať tak poslanie, ktoré zákon č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov [§ 8 ods. 3, § 20 ods. 1 písm. b), § 21, § 22 a § 23 ods. 1 písm. b)] zveruje práve najvyššiemu súdu (resp. jeho plénu a kolégiám), keď mu okrem iných priznáva aj právomoc zaujímať stanoviská k zjednocovaniu výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov (m. m. I. ÚS 17/01, IV. ÚS 267/05). Práve plénum a kolégiá najvyššieho súdu sú oprávnené odstraňovať nejednotnosť výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov tak, aby sa chránili okrem iného aj legitímne očakávania účastníkov súdnych konaní. Ústavný súd však vzhľadom na to, že nie je súčasťou systému všeobecného súdnictva, môže zasahovať do výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov všeobecnými súdmi len v prípadoch, keď sa ich výklad vyznačuje svojvôľou a zjavnou neodôvodnenosťou do tej miery, že to má za následok porušenie základného práva alebo slobody. Keďže ale ústavný súd v prípade napadnutých uznesení prejav svojvôle, resp. zjavnej neodôvodnenosti nezistil, nepovažoval v danom prípade argumentáciu sťažovateľky za spôsobilú na to, aby len na jej základe bolo možné tieto rozhodnutia hodnotiť ako ústavne neakceptovateľné a neudržateľné.

Ústavný súd vzhľadom na uvedené sťažnosti sťažovateľky pri ich predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnené.

Keďže sťažnosti boli odmietnuté, ústavný súd o ďalších návrhoch sťažovateľky uplatnených v sťažnostiach nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. januára 2016